

BÀSQUET LLEIB OR

Adéu amb ressentiment

Félix González s'acomiada com a president del Força Lleida acusant els seus socis de "falta de responsabilitat" || Desvela un deute de gairebé mig milió

X.P.

LLEIDA | Félix González ha trencat el silenci nou dies després de deixar la presidència del Força Lleida, forçat al prosperar la moció de censura presentada per vuit dels seus onze socis. Ho ha fet a través d'una carta enviada ahir en la qual acusa els companys de junta de "no assumir grans responsabilitats" i d'haver de ser un "president tremendament executiu", mentre deixa clar que no va dimitir per evitar-se responsabilitats en el futur en cas d'una mala gestió de la nova directiva i va revelar que el deute del club gestat en les seues dos primeres temporades pel cas dels "contractes duplicats" s'atansa al mig milió d'euros.

Inicia la missiva recordant que es va embarcar en el projecte l'any 2012 a petició d'una sèrie de persones per "mantenir l'esport professional" i que va ser "una feina imaginativa i especial. Va ser un cas d'escola de negocis, innovador i difícil de repetir, que a més havia d'evitar qualsevol problema de successió d'empresa respecte al projecte anterior", en al·lusió al Lleida Bàsquet, ofegat pels deutes i embargat per Hisenda. Diu que la seua tasca de president era, d'inici, "no executiva i vaig acceptar", però reconeix que "els esdeveniments posteriors i immediats van provocar la sortida dels dos gestors (coneguts

Félix González va trencar el silenci al deixar la presidència.

per tothom) –amb referència a Edu Torres i Francesc Perarnau–, davant de l'enorme forat que van crear (pròxim al mig milió d'euros, com reflecteixen els comptes anuals presentats al registre), em vaig veure obligat a convertir-me en un president executiu i, per necessitat, tremendament executiu. La resta

de socis van continuar fent el mateix paper, sense assumir grans responsabilitats, tret d'honroses excepcions (Pere Pauné, el vicepresident segon que va presentar la dimissió després de la moció de censura)". Apunta que "Pep Castarlenas, primer, i Albert Aliaga (el nou president), després, em van

ajudar diversos anys. Aquesta temporada la situació ha estat diferent".

Afegeix que "el tremend forat creat pels nostres socis gestors les temporades 2012-13 i 2013-14 va fer impossible poder professionalitzar el club i comptar amb un *staff* de gestió amb plena dedicació i prou nivell", encara que va apuntar que "avui el club està en una situació complexa (com la majoria) però no dolenta", i va destacar els convenis amb Paeria i ICG.

Reconeix que gestionar el Força Lleida aquests anys ha estat una de les tasques "més complexes i difícils" que ha tingut en els seus gairebé quaranta anys de vida professional, encara que "no m'en penedeixo", diu. González també va explicar per què no va dimitir. Diu que hauria estat "el més còmode, però no el millor de cara al futur", i ho va justificar: "Com sabeu, la responsabilitat dels administradors de qualsevol entitat dura durant dos anys. Per res del món no vull tenir problemes i responsabilitats pel que jo no he gestionat des del passat dia 9. Si en el futur hi ha problemes al club es podria dir: «El Félix va abandonar el vaixell i ens va deixar el problema i clar...». No, el Félix no ha deixat res, una majoria de socis han forçat la seua sortida i s'han fet càrrec de la gestió del club sota la seua total responsabilitat".